

Sygn. akt VI Gz 347/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st. sekr. sądowy

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. w Ś.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 18 listopada 2013 r., sygn. akt V GCupr 576/13

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Krośnie V Wydziałowi Gospodarczemu do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych stanowi, że powództwo o roszczenie wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych lub obejmujące roszczenia z tytułu tych ubezpieczeń można wytoczyć bądź według przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby poszkodowanego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

Zawarcie umowy przelewu wierzytelności z tytułu umowy ubezpieczenia nie prowadzi do zmiany, szeroko rozumianej, sytuacji prawnej cesjonariusza. Dotyczy to więc także kwestii wynikającej z art. 20 ust 1 cyt. wyżej ustawy, jeżeli się uwzględni, że właściwość przemienna sądu została w nim określona za pomocą kryterium przedmiotowego a nie podmiotowego (tak Sąd Najwyższy w postanowieniach z 16.11.2012r., sygn. III CZP 69/12 oraz 21.04.2005r., sygn. III CZP 17/05).

Podstawą dochodzonego przez cesjonariusza roszczenia przeciwko pozwanemu nie jest bowiem umowny przelew wierzytelności na jego rzecz, bowiem z chwilą dokonania cesji nastąpił tylko skutek w postaci nabycia przez następcę prawnego cedenta przysługującej mu wcześniej wierzytelności wobec jego dłużnika. Zmieniła się więc jedynie osoba wierzyciela, natomiast nie uległ zmianie charakter jego roszczenia.

Dlatego też zarzuty zażalenia powoda na postanowienie o przekazaniu sprawy do rozpoznania, jako Sądowi właściwemu Sądowi Rejonowemu dla miasta Stołecznego Warszawy, będącego konsekwencją przyjęcia przez Sąd Rejonowy, że powołany przepis art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003r. nie ma zastosowania, bowiem poszkodowany T. Z. umową cesji zbył wierzytelność w stosunku do pozwanego - należało uznać za w pełni zasadne,

wobec czego postanowiono jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. Z art. 397 § 2 kpc.